

FOMENT

Portaveu oficial en les comarques tarragonines, el partit d'Unió Federal Nacionalista Republicana

ANY VIII.

REUS, dimecres 11 de Juliol de 1913

Núm. 164

GRAN HOTEL DE LONDRES

ESTABLIMENT DE PRIMER ORDRE
LUXOSOS HABITACIONS
QUARTO DE BANY I DUTXA

AGUSTI CASANOVAS

Cotxes a tots els trens → Plaça de Prim - REUS ← Telefon núm. 28

SALO DE LECTURA, PIANO I VISITES
SERVEI DE GRAN LLUIMENT
— PER A BANQUETS

MUNDIAL PALACE

COBERTS DESDE 3'50. - RESTAURANT INSTALAT FRENTE AL MONUMENT DE COLON. - TELEFON 763. - BARCELONA

Tots els dies de 12 a 3 concerts. — Els divendres plat del dia sopa BOUILLEBAISSE. Dissapte menú corrent i vegetarià. — Gran menjador per a 500 comensals. — Espléndida il·luminació. — Servei esmerat. — Cuina selecta. — Perruqueria i banys.

A l'entorn de la qüestió de les aigües

“La Justicia Social” i el projecte Caballé Abdicant del programa socialista

El periòdic «La Justicia Social» que's publica en castellà a Reus, en nom del partit socialista obrero (Federación Catalana) dedica un article a comentar l'actual campanya sobre l'afer de les aigües, confessant palesament que la opinió pública reusenca es contraria al projecte Caballé, mes això no obstant, se declara partidari del projecte, sapiguent que li hem de dir que apoya un negoci patrocinat «por este cacicato odioso que se llama posibilismo», i afegeix:

«Reconocemos que este hecho es hasta cierto punto sospechoso mas nosotros nos convencimos de la bondad del proyecto Caballé y seguimos apoyándolo porque aún no se nos ha demostrado que sea malo. Y no queremos explotar la buena fe del pueblo inconsciente. (?) Y porque en fin, no hemos esperado —antes, ahora, ni nunca— nada de una empresa constituida con varios millones de pesetas, millones que es lógico suponer que no han de invertirse —como neciamente se ha dicho (ho senten «Las Circunstancias») en regularizar tan sólo el actual servicio explotándolo durante 50 años...» «Y seguiremos defendiéndolo, porque tenemos fe en la ciencia y en la honrada imparcialidad del sabio doctor Pistor, y nos interesamos porque prospere el proyecto (un proyecto que es lógico suposar que no ha de regularizar tan sólo el servei? vaja una lògica!) porque estamos convencidos de que a la postre el pueblo, que quiere agua y le es indiferente que manden a nos como otros —pues todos han de hacerlo pesimamente— reconocerá la razón de nuestras palabras, rudas, serenas, desapasionadas, sinceras, valientes...»

Encara que li dol, segons diu, a «La Justicia Social» el ficar-se en assumptes de baixa política «en asuntos en que la pasión, las miserias humanas y las ruines aspiraciones de medro personal juegan un papel importante»; el fet de la veritat es que semblant periòdic «òrgan del partido socialista obrero» es un servil col·laborador d'aquesta política baixa, i les seves paraules no son sinceres, com anem a demostrar-li, doncs per a prestar el seu apoi als possibilistes

i al projecte Caballé, «La Justicia Social» ha renegat dels principis més elementals del credo socialista, abandonant als obrers de Reus a les mans de una empresa privada explotadora de la seva miseria; d'una empresa que segons declara la mateixa «Justicia Social» es lògic suponer no ha de invertir siquerra sus millones en regularizar tan solo el actual servicio.

Tota recordem avui encara amb pena el trist paper que l'òrgan del partit socialista obrer va representar quan se tractà de la concessió del monstruós privilegi d'excepció de subasta que aquí a Reus va promoure una hermosa manifestació de protesta de tots els elements productors i treballadors, de totes les entitats i corporacions econòmiques i que fins el Governador civil de Tarragona va tenir que denegar-lo davant de la falsetat reconeguda i manifestada dels dats sumministrats per la majoria possibilista. Allavors aquest periòdic va cometre la lleugeresa de sostenir l'absurde més gros que s'ha vist a l'història del partit socialista: o sigui que els obrers de Reus son partidaris fervents i convençuts de l'endogador monopoli de les aigües; del monopoli d'un servei públic de primera necessitat que com tots els monopolis industrials representa un impost creat a espàlles del poble; una concentració de riqueses i capitals en mans d'una Empresa privada per a explotar la miseria del poble. Els articles de «La Justicia Social» reproduïts pel diari de Madrid «El País», serviren de base com tothom sap per a falsificar la verdadera opinió pública de Reus, ajudant així a els possibilistes i al senyor Caballé per conquistar amb medis baixos i indignes la real ordre d'excepció de subasta.

Actualment els possibilistes davant de la proximitat de fallar-se el recurs d'alçada de les entitats econòmiques que amenaça amb l'anulació dels acords que amenaça amb l'anulació dels acords a «La Justicia Social»; i aquesta s'ha prestat per segona vegada a secundar la comedia, publicant el seu article, que tot seguit s'han afanyat a fer reproduir pel periòdic de la veïna ciutat «Tarragona Federal» òrgan del senyor Non-

gués; pensant així contrarrestar el gran moviment d'opinió que s'ha produït a Reus alena en contra del projecte, tant veient falsament que la nostra classe obrera es partidària entusiasta del monopoli de les aigües.

El joc no pot ésser més baix i asquerós. Mes prescindint d'entrar a examinar els baixos fons d'aquesta política local i les concomitancies dels oligarques possibilistes amb els que exploten el bon nom de la classe obrera, com si fos una marca de fàbrica; anem a demostrar que «La Justicia Social» per a prestar-se en aquest joc asquerós dels amos de Reus, ha renegat dels més elementals principis que son la essencia del programa socialista, ha abandonat a la classe obrera; deixant d'acatar com era el seu dever, els acords presos pels Congressos internacionals del partit socialista obrer, en tots els quals se proclama la municipalització dels serveis públics de primera necessitat: com l'aigua; l'administració directa pel mateix Municipi, com el socialisme possible en l'actualitat i com a medi de suprimir quan menys en alguns serveis d' immediat interès públic, els danys i els vicis del sistema industrial capitalista.

El socialisme municipal proclama la necessitat de combatre les empreses de serveis públics aplicant als Municipis els principis col·lectivistes, traient de les mans d'aquestes empreses les enormes ganancies que roben al poble per a que'ls seus beneficis siguin aprofitats per la col·lectivitat; per a que'ls pobres disfrutin en comú de totes les comoditats que la riquesa estrictament personal assegura als poderosos.

Aquest socialisme municipal es avui la característica de totes les modernes municipalitats. Avui viuen i prosperen enormement en ple socialisme, el municipis de Berlin i Londres. I com aquets principis socialistes s'apliquen també a tots els pobles d'Europa i América resulta que la cultura moderna en ses més altes manifestacions fa avui dia, del socialisme municipal, el tipus de governació característic de les ciutats del segle XX.

Com es possible que «La Justicia Social» desconeixi aquesta avenç del

socialisme municipal, aconsellant als obrers que acceptin l'esclavitud d'una empresa forastera que exploti el monopoli i que renuncin als dogmatismes col·lectivistes; essent així que avui perdant de tots els dogmatismes hi ha en les ciutats modernes, una corrent profundament humana, en el sentit de la solidaritat universal i d'elevar la condició de l'home disfrutant tots de les ventatges que la civilització descobreix?

Com es possible que un periòdic que's titula socialista defensi el monopoli industrial que entranya concentració de la riquesa i del poder; quan avui l'ideal de la civilització moderna està precisament que es lo contrari del monopoli?

El quint Congrés socialista internacional reunit a París en setembre de l'any 1900, en el que va representar la Secció espanyola formant part de la mesa, el leader del partit socialista espanyol Pau Iglesias, va aprovar per unanimitat la declaració de que tots els socialistes devien, sense desconeixer la importancia de la política general, fer compendre i apreciar als obrers l'importancia de l'activitat municipal, concedint a les reformes comunals l'importancia que'ls hi dona el seu paper de «embrions» de la societat col·lectivista, i aplicant-los a fer dels serveis municipals: de transports urbans, alumbrat, abastiment d'aigües, distribució de força motriu, banys, rentadors, magatzems comunals, pastisseries municipals, servei alimentici, ensenyança, servei mèdic, hospitals, calefacció, habitacions obreres, vestits, policia, obres comercials, etc., institucions models; tant des del punt de vista dels interessos del públic, com de la situació dels individus que les serveixen.

El «Congrés de municipalitats socialistes» reunit a París els dies 8, 9 i 10 de Janer de 1904, en el que varen tenir representació trenta Ajuntaments, se va aprovar la municipalització de serveis públics d'ordre comunal: transports, alumbrat, abastiment d'aigües, etc., apart d'altres acords d'indole econòmica, relacionats amb l'acció social del Municipi.

El Congrés de Lyon celebrat en novembre de 1891 redactà el programa municipal del partit obrer francès, programa que varen tenir en compte els Consells municipals socialistes de Ronbaix i Lille entre altres. En els seus 14 articles s'advocava per la municipalització de variis serveis entre ells l'aigua, i baix la bandera del programa de Lyon, el partit obrer triomfà en les urnes electorals.

A Anglaterra existeixen diferents associacions socialistes que defensen sos programes municipals.

Mareix especial menció la «Fabian

Society» que qualificada de radical per alguns en comparació a la «London Municipal Society» i la «London Reform Union» és d'esperit moderat entre'ls socialistes, al procurar la realització de lo que és possible lograr en l'actual estat de coses. Parteixen els fabianistes de l'idea de que'l Municipi és l'empresa política que millor pot verificar una transformació econòmica que aconduïxi al canvi de les actuals condicions econòmiques-socials.

L'escriptor Webb, en la «Fabian Tracts» afirma la necessitat de substituir l'acció de vigilancia exercida pel Municipi dels contractistes d'obres i concessionaris de serveis públics, per la municipalització; i en el programa del partit socialista anglés se demana la municipalització del servei d'aigües, il·luminació de vies públiques, etc., sostinguent la seva conveniencia quan siguient el consum obligatori, la cooperació per a ésser real, deu convertir-se en obligatoria; quan el bé públic reclama que un servei sigui satisfet sense tenir en compte el preu de producció; quan l'interès de la comunitat resulta millor satisfet amb el major consum possible; quan els serveis sian per la seva propia naturalesa objecte de monopoli, en quin cas la municipalització es preferible a la empresa privada individual.

No hi ha necessitat d'insistir més per a demostrar que la municipalització de serveis públics constitueix avui el credo del partit socialista.

I ara veuen, obrers de Reus, si vos ha d'ésser indiferent que manin uns o altres com afirma gratuïtament «La Justicia Social», i si amb la vostra passivitat heu de permetre que's digui que vosaltres renuncieu als ideals de vostra regeneració social com una cosa dogmàtica i il·lusoria, i si es possible, en fi, que'l diari portaven de la classe obrera falsegi obertament els principis del partit socialista.

Pregunni «La Justicia Social» al sabi doctor Pistor, en quinà ciencia diu que hi te tanta fe, com ho fan al seu país els municipis per a resoldre els problemes urbans tant importants com el que a Reus tenim plantejat. A veure si a Alemanya d'on es fill, entreguen també a empreses privades que ell voldria imposar-nos, els serveis de primera necessitat com l'aigua. I si la resposta es sincera, com suposem, no podrà menos de reconeixer que a Alemanya el servei d'aigües es objecte d'empreses municipals a Hamburg, Colonia, Francfort, Dusseldorf, Berlin, etc., i que de 55 ciutats alemanyes de més de 50 mil habitants, solament dues no son propietaries de les aigües.

A qué doncs, aquest empenyo en proclamar la sabiduria del doctor Pistor en un afer municipal en que res ho molt

pos hi te que veure la part tècnica doncs se tracta d'un problema social que els primers de defensar-lo tindrien d'esser precisament els socialistes proclamant la necessitat de vulgaritzar en el poble aquesta nota evangèlica que batega en el fons de la idea socialista, fent que els partits polítics la recullin com nosaltres l'hem recollida al combatre el monopoli i defensant la municipalització; arribant tots a aquell hermós ideal de la ciutat futura, socialitzant els serveis públics i creant entre rics i pobres aquella campenetració humana que avui es el secret de la normalitat social i política en tot el món civilitzat.

Traballarem tots per a assolir aquest bell ideal, doncs està averiguat que la tranquil·litat i el benestar dels pobres i dels humils es cosa que importa molt als poderosos, ademés de que, com ha dit un autor: «La verdadera ciutat del segle XX serà aquella en que el poder i la prosperitat signin repartits de la millor manera possible entre tot el poble».

L'Unió de Vinyaters de Catalunya, a Falset

A Falset s'hi celebrà el diumenge passat l'annunciat acte agrícola organitzat per la Cambra Agrícola d'aquella població i la Càtedra Agrícola ambulante de la Diputació de Tarragona, per a tractar de vitivinicultura i de siadificació agrícola. El director de l'Escola d'Enologia i Viticultura d'aquesta ciutat, don Claudi Oliveras, pronuncià una extensa i brillant conferència sobre vitivinificació, al terminar la qual, pregà als concorrents i dirigissin quantes preguntes consideressin oportunes per aclarir algun dubte sobre els extrems tractats, fent-ho el propietari senyor Juncosa, sobre la conveniència de l'aiguat del vi d'aquella comarca, ja que degut a sa alta graduació lumèntrica, no podien fermentar bé els mosts. El senyor Oliveras manifestà en aquest respecte que l'aiguat dels vins ni la llei ho consent, ni la Enologia ho admet, i per conseqüència, hi ha que buscar la solució al problema per altres camins; així doncs, digué, ja que la alta graduació — uns 20° — dels mosts de aquesta comarca dificulten sa bona elaboració, l'agricultor no deu esperar a verificar la verma a que'l raïm alcanci aquesta graduació, realitzant-la quan aquells alcancin uns 17° amb lo que's resol el problema.

L'ex diputat provincial don Miquel Barceló parlà després de les ventatges que reporten les Caixes rurals, i el president de l'Unió de Vinyaters de Catalunya, senyor Puig de la Bellacasa, que tractà de l'actuació de la entitat que presideix amb els problemes vitivinícolics pendents, especialment en lo que respecta al tractat amb França.

Finalment, el president honorari de la Cambra Agrícola Oficial de Tarragona, don Josep Elias de Molins, que presidí l'acte, pronuncià el discurs resum. Amb motiu d'algunes apreciacions que'l senyor Puig de la Bellacasa considerà poc exactes sobre l'Unió de Vinyaters de Catalunya, se promogué una viva discussió entre ambdós senyors. L'acte, al que hi assistí nombrosíssima concurrència, terminà entre visques a l'Unió de Vinyaters de Catalunya.

Del meu carnet

T'allunyes de mi? No, si ja ho sé que no m'estimes. Però encara que jo netinc lo coneixement de que per mi no sentis amor, quan menys, deixem acariciar aqueix cap de cara que an a mi tant me plau passar hi suau i tendrament les mans. Déixem que fruisxi del tacte de tos sedosos i ricats cabells, i sobre tot, mireu, no l'apartis la vista, vall, encara que ja sé que no m'ha d'esser una nova decepció, veure el teu esguard fidel i seré; mes, cada cop que nostres esguards topen, t'ho confesso, en el fons del cor sento un sotrac i fins dins de

tot el men pessimisme me sembla que no pot esser que siguis tan poc apassionat, i com un foc follet que s'ovira de llany, sento renaixer un quelcom d'esperança afalagadora que'm diu que't farà sortir de la passivitat. Vins, acosta-la la cara; vull besar-la com mai n'hagi fet cap de petó; pero complau-me amb una cosa: escriu-me, escriu-me alguna carta i diguem coses que m'agrudin, que fassin distreure mos ratos tristos, d'una tristor d'isolament que'm maten. Records de ma infantesa, escalf de l'amor familiar que anyoró, pares i germans que m'aimaren, totes aqueixes coses que jo abans no hi donava cap importància, ont son ara?

— Les accepto aqueixes caricies, pero sols plaumen materialment. Hi manca l'essencia de les coses en elles; hi manca l'ànima, i per aixó no m'entusiasmen i les rebo fredament. La vostra condició que vos posa a l'alcanç de tothom, que vos remunera vostre treball, vos fa perdre la virtut de que un se cregui que encara vos queda cor per a posar estimació a un home, i encara que aqueix amor el sentia i el demostreu momentaniament, fill aqueix moment d'un estat d'excitació fisiològica, i donant per acceptat que siga veritat, no se'n té el convenciment i per aixó no se vos creu. En el tríngul que ha sofert la vostra vida, si volen ésser sinceres, en el cor no més hi podeu portar un segell de fàstic i d'odi per als homes, perquè ells son els que vos han conduit, vos han obligat a mercedejar amb el vostre cos, com si vostra bellesa física abans i sempre digna de veneració eterna, fos un objecte comercial que no més espera qui hi posarà més preu. Es per aixó que no to, sino cap dona de la teva classe, podrà tindre un domini sobre l'inclinació del meu cor, creant un amor envers vosaltres. No, aixó jamai. Jo guardo el meu cor i tot el sagrar dels meus amors i estimació per a l'única dona que jo crec que heur d'estimar després de la nostra mare, per aquella a que ens goia nostre ideal i que ha d'esser nostra esposa primer, model de mare després i la que inundarà nostra llar amb dies interminables de pau i benaurança.

Tot aixó que m'has dit, no hauries tingut que dir-m'ho; me digueres mentres te passaves el moçador pels ulls. — Ja ho sé. Pots que portat pel meu entusiasme així que anava parlant, m'he excedit quelcom massa; però ha en moments d'una sinceritat que, quan me n'he donat compte, ja tenia la relació massa adelantada i l'he volgut acabar. Perdona'm.

P. MARI.

ESPECTACLES

SALA REUS
Escollides sessions de cinematògra, tots els dijous, dissabtes i dies festius.

KURSAAL DE REUS
Grans sessions de cine per a avui.
Preus i hores de costum.

TEATRO CIRCO
Grans sessions de cine per a avui.
Sessió permanent desde dos quarts de 10.
Preus de costum.

Gran companyia d'opereta i sarçuela dirigida per J. Fernández i V. Pellicer. — Debat, 19 juliol 1913.

Personal artístic. — Primer actor i director, Josep Fernández. Mestre concertador, Vicenç Pellicer. Altre mestre, Anton Mira. Primeres tiplees, Carme Alfonso, Adela Pío, Lliberata Fernández. Tiplees còmiques, Ampar Ferrer i Victoria Otto. Característica, Maria Hernández. Baríton, Manuel Fernández. Primer tenor, J. Garcia Romero. Segon tenor, Josep Franch. Tenor còmic, Miquel Tejada. Característic, Salvador Malonda. Altre primer actor, Alfons Artesaga. Segones parts, Josep Serra, i Montes Pardinillas. Partiquins, Miquel Geli i Santiago Bidosa. Apuntadors, Josep Prieto i Manuel de Luder. 24 choristes d'ambdós sexes. 24 professors d'orquestra. — Sastreteria, E. Gandial; Sabateria, Joan López; Armeria, Anton

Mora. Perruqueria, Vall. Arxiver, Societat d'Autors. Debrat, B. Magdalena.

Obres que's posan en escena. — «Cavalleria Rusticana», «La Generala», «Los cadetes de la Reina», «La vida alegre» i estrenes «Va», «El arroyo» i «El Bueno de Guzmán».

ABQNO. — Se'n bre un de 8 funcions al següent:

	PREUS	Pessetes
Proscenis platea sense entrades.	70	—
Id. principal sense id.	50	—
Palcos platea amb entrades.	56	—
Id. principals amb 4 id.	35	—
Butaca platea amb entrada.	11	—
Circular platea i 1. pis amb id.	8'50	—

L'impost del timbre a càrrec dels senyors abonats.

PREUS DIARIS feiners festius

Palcos platea sense entrades.	10	15
Id. principals sense id.	6	7'50
Butaca platea amb entrada.	1'60	2'18
Circular platea i 1. pis amb entrada.	1'22	1'60
Entrada general i de passeig.	0'47	0'52

L'impost del timbre a càrrec del públic.

Centro de Lectura

Gran companyia còmic-dramàtica del Teatre Apolo de Barcelona, en la que hi figuren el primer actor i director don Miquel Rojas, la primera actriu donya Dolores Pachol, i el primer actor i director en ses funcions, don Emili Perelló.

Inauguració oficial del teatre, per als dies 25, 26 i 27 de juliol, festivitat de Sant Jaume.

Dia 25. — Tarda, «De mala raza». Nit, «Felipe Derblay».

Dia 26. — Nit, «El nido ageno» i «Bodas de plata».

Dia 27. — Tarda, «A espaldas de la ley». — Nit, «Génit i figura» i «Primavera en otoño».

PREUS. — Palcos platees amb 4 entrades: tarda, 3'50 ptes.; nit, 5. — Palcos principals amb 4 id.: tarda, 3; nit, 3'30. — Silló de platea amb entrada: tarda, 0'50; nit, 0'75. — Circulars platea amb entrada: tarda, 0'40; nit, 0'60. — Doyanteres de grada amb entrada: tarda, 0'30; nit, 0'35. — Entrada general: tarda, 0'25; nit, 0'25. — Id. a localitat: tarda, 0'30; nit, 0'30.

Queda obert l'abono per a les tres funcions de nit, amb el 10 per 100 de la consergeria del Centre.

Els senyors abonats podran disfrutar de ses respectives localitats en les funcions de tarda, pagant solament l'import de l'entrada.

Informació Local

L'Administració d'aquest periòdic posa en coneixement dels senyors anunciants, que per acord de les Administracions de tota la premsa diària local, desde'l primer de juliol corrent, per a la publicació d'anuncis regirà la tarifa que's publica en quarta plana.

El proper diumenge, l'Orfeó del Centre de Lectura donarà un concert en aquella entitat.

Promet vestir gran importància artística aquest concert pel nodrit i difícil programa que, segons referències, executarà, entre guinea composicions hi figura una obra a vuit veus, inédita, del senyor Piqué Salvat, mestre de l'esmentat Orfeó.

L'agradosa impressió que'n recollirem ja en el primer concert, al poc temps de la seva fundació, ens fa creure que l'èxit més falaguer ha de coronar el constant treball que've acumulant la gran massa orfeònica que compon aquella novella entitat que've a honorar la nostra ciutat en l'hermosa manifestació de cultura musical popular.

Propiament donarem compte dels detalls del programa.

L'empresa del Kursaal de Reus anuncia per avui un escollit programa de pel·lícules, en el que hi figura entre altres la magnífica producció de 1100 metres «La serpiente Boa».

Gel cristallí VICTORIA

De venda en els principals colmats i tendes d'ultramaris

Dipòsit permanent per a la venda al detall **BAR ESQUELLA**

Plaça de Prim (entrada pel carrer de Sant Llorenç)

La Cambra de Comerç de Bilbao, anuncia per a en breu la publicació de una important revista quinzenal de caràcter econòmic, que circularà profusament per Espanya, América, Anglaterra, Alemanya, Bèlgica i França.

En la Cambra d'aquesta ciutat podran veure les tarifes d'anuncis els senyors comerciants i industrials a quins pugui interessar.

A la central de Telèfons de Barcelona hi està detingut per no trobar-se el seu destinatari, un despatx expedit des de aquesta ciutat, amb la següent adreça: Damell, Muntaner, 21.

ESPUMOL BRAGULAT

Es el millor refrese: 14 rals kilo. — De venda en els bars, cafés i establiments de begudes. — Dipositari en aquesta: H. MARINÉ, plaça de Prim, drogueria.

Hi ha frascos de 10, 20 i 40 preses.

Per al proper dissapte està anunciat el debat al Teatre Circo de la gran companyia d'opereta i sarçuela espanyola que dirigeixen els senyors Fernandez i Pellicer, la qual donarà vuit representacions en aquell elegant coliseu d'estiu.

En la secció d'espectacles publiquem la llista de preus d'abonament i diaris.

Els individus de classes passives del Magisteri d'aquesta provincia podran percibir des d'avui al 24 del corrent els seus habers del segon trimestre d'aquest any. Hores de pago d'onze a una del matí.

Botiga i pis per a llogar i estanteria de la botiga per a vendre. — Carre Major, 15, Sabateria GRAS, ont informaran.

Per a ascendir a l'empleu immediat de tinent coronel ha cessat en el càrrec de jefe auxiliar dels Somatens de Reus Falset don Narcís Martínez Aloy, havent-se encarregat interinament del mateix, seguint la formalització dels corresponents inventaris i liquidacions, el cabo d'aquest partit, don Josep Rovira, de Cambrils.

La Companyia de ferrocarrils de M. S. A. ha concedit una indemnització de 30.000 pessetes a la familia del notari de Manresa don Martí Gual, qui va morir en la catàstrofe ferroviària ocorreguda temps endarrera en la estació d'Alacant.

Eduard Recasens Corredor de Comerç colegiat. — Interyenció de tota classe d'operacions als Banchs de la localitat. — Compra-venda de paper extranger. — Operacions de banca y borsa. **Araval de Santa Agna, 55. Telèfon 108**

Aquesta nit des de dos quarts de deu se projectarà en el Teatre Circo un escollit programa de pel·lícules, entre les que hi figuren «La ciencia y la fe» i «El diamante negro».

El dia peimer d'agost, quedarà aixecada la veda per a la caça de guatilles, coloms campestres i tortoles, en aquells terrenys en que's trobin segades o tallades.

des les cullites, encara que les garbes se trobin en el terreny.

LLUM ELÈCTRICA. Lámpara Metal-T insuperable, de filament metàlic treflat. Única verdaderament irrompible i la millor i més econòmica de totes les lámpares elèctriques. Des de 1 de juliol a 1'80 pessetes, de 5 a 50 bujies. — Lluís Escollá, araval de Santa Agna n.º 40. — Casa degudament autoritzada per a instal·lacions elèctriques de totes classes, comptant amb personal tècnic exprefés per a dit servei.

ANUNCI

Al públic en general i en particular a tots els metalúrgics, propietaris, mestres d'obres i paletes.

La raó social abaix expressada, posa a sa disposició el seu nou taller en el ram de fundició de ferro, situat en el carrer del Doctor Robert (cantonada al de Sant Miquel), en quin s'ofereixen els seus serveis en tot lo referent an aquest ram.

Gran assortit de cuines econòmiques perfeccionades, de totes classes i mides, així com peces soltes de totes classes, a preus somament reduïts.

Reus i juny 1913.

Roig Climent i Gual.

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

INSCRIPCIONS DEL DIA 14 JULIOL 1913

NAIXEMENTS

Maria Pocerull Roca. — Maria Domingo Ciró.

DEFUNCIONS

Francisca Llauredó Montguillot, 80 anys, Germanetes dels pobres. — Jaume Guàrdian Rogé, 76 anys, Sta. Teresa, 44. — Rosa Berengué Dalman, 66 anys, Pi i Margall, 108. — Josepa Montané Torrell Mates, 47 anys, Llovers, 33. — Josep M.ª Vallier Garcia Alessón, 39 anys, Manicomí. — Joaquina Queralt Badal, 11 anys, Barceloneta, 2.

MATRIMONIS

Ernest Badia Mestres amb Josepa Calbó Roselló. — Joan Gras Figueras amb Maria Pauló Tarquet. — Anton Vallvé Sans amb Maria Boqueras Debat.

Moviment del Port de Tarragona

DIA 16 DE JULIOL DE 1913

dades facilitats per l'Agencia de don E. Fábregas

Entrades
«Jàtiva» de Génova, consignat a Músolas. Càrrega general.

Sortides
«Jàtiva» per a Génova. Càrrega general.
«Algol» per a Finlàndia. Càrrega general.

Anunci de sortides de vaixells

Dia 16. — «María» per a Liverpool; consignatari Mac-Andrews.

Dia 16. — «Castilla» per a Marsella; consignatari Mac-Andrews.

Dia 16. — «Villarreal» per a Africa i Canaries; consignatari Músolas.

Dia 16. — «Goya» per a Londres; consignatari Mac-Andrews.

Dia 16. — «Aznalfrache» per a Cotte i Marsella; consignatari Vilar.

Dia 17. — «Cabo Roca» per a Cotte i Marsella; consignatari Peres.

Dia 17. — «Bonny» per a Dinamarca; consignatari Ferrer.

Dia 17. — «Brabant» per a Amberes; consignatari Mac-Andrews.

Dia 17. — «Rioja» per a Cotte; consignatari Fábregas.

Dia 17. — «Varis vaixells» per a la costa.

Dia 17. — «Setubal» per a Noruega; consignatari Boda.

Dia 17. — «Cid» per a Hamburg; consignatari Mac-Andrews.

Dia 25. — «Fortuna» per a Holanda; consignatari Ferrer.

